Ուտող-խմող Բաղալի խաչատուր,
Փնթի խմող Զանոյենց խաչատուր,
Դիր-դիր բեկող Ստոնենց խաչատուր:

Ցախիչ կոմունիստ Ավոյենց խաչատուր,
Նիկոլի դախվա գեղերտիր Յուզբաշենց խաչատուր,
Կեխտոտ-լորձ Մայրապետենց խաչատուր:

Կես փողպայլյոն, կես կլուշնիկ Մելվարենց խաչատուր,
Քյասիբների դախոր Թամկենց խաչատուր,
Առանց բրոնիի խաց ուտող Մլսկենց խաչատուր:

Լավ ոժրար Փոսենց խաչատուր,
Արթարամիա ու միամիա Սավզոնց խաչատուր,
Կոսար սևրդեր Կոլոնենց խաչատուր:

Գոլաք-խաշո Սղամզաենց խաչատուր,
Զուռնի զամբյաշ Խոսրովի խաչատուր,
Պշկուկ Հառաքել Բաղենց խաչատուր:

Թաղա զուռնաչի Կ'ազենց խաչատուր,
Հերենա կանթարին ձուկ խասցնող Զոնեյսի խաչատուր,
Խելքի կարոտ վարժապետ Սարուխանի խաչատուր:

Կարմրաժեռ էն մեկել Սարուխանի խաչատուր,
Փոշալը հիչարով մերցող Կարաբալսցոնց խաչատուր,
Խմուկ վլախալը խաչի վրեն նստող Սեփոյի խաչատուր:

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԽԱՂԵՐԳԵՐ

1. ՁՅՈՒՄ

Ձյում կարաք,
Գնա հարի,
Ձյում կարաք,
Կարաք խանի։

Ձյում կարաք,
Թանր քեղի,
Ձյում կարաք,
Կարաքն ընձի։

2. ԱՍԵՂ ԹԵԼԵԼ

Պրտա մառ,
Պրտա մառ,
Որ չմղնի,
Կոծա մառ։

3. ՄԵ ՄԱՏՍ

Մե մաստ,
Էրկու մատս,
Իրեք,
Ընգու վրեն ղնենք
Չորս մատս,
Խինգ.

4. ՏՂԱՆԵՐԻՆ

Տղա-տղա,
Ոսկե չղմ,
Առ քո ճտներ,
Գնա խաղա,
Ալուր մաղեմ,
Գաթա շաղեմ,
Գամ քե պտխեմ։

5. ԱՂՋԻԿՆԵՐԻՆ

Ախճիկ, ախճիկ,
Քարե չղճիկ,
Առ քո աիգներ,
Գնա խաղա,
Ալուր մաղեմ,
Գաթեն շաղեմ,
Գամ քե թաղեմ։

6. ՄԵԾ ՊԱՍԻ ՎԵՐՋԻՆ ՇԱԲԱԹՎԱ ՕՐԵՐԸ

Քոռ էրկու շաբթի,
Պոս՝ երեքշաբթի,
Ջիք՝ չորեքշաբթի,
Ալազ հինգշաբթի,
Հութի ուրփաթ օր,
Ջասկի շաբաթ օր,
Սուրբ հաղորթման օր,
Քիֆթի կիրակի։

7. ԽՐԱՏ ԾԺԵՐԻՆ

Խացը շատ արա,
Պանիրը քիչ արա,
Մանդր ծոմա,
Տես ի՞նչ խամ ա։

8. ՄՅԱՈ՛Ւ-ՄՅԱՈ՛Ւ

— *Մյաո՛ւ-մյաո՛ւ,*
— *Վի՞ր կատուն ես։*
— *Աղաբեկի։*

— Ի՞նչ ես ուզում։
— Սեր ու մածուն։
— Վի՞րն ես ասնում։
— Իմ ձաքերին։
— Քո ձ'աքեր դո՞ր են։
— Աղաբեկի կաուրը։
— Ի՞նչ են անում։
— Լալում են։
— Փշտա՛, կորի, սեհերես։

9. ԿԻԿԼԻԿԻ՛ ՍԱՆԱՄԵՐ

— Կիկլիկի՛, սանամեր,
— Մե խատ խավ կար, ի՞նչ հելավ։
— Ծարավ, հախպուր ջրի գնաց։
— Ի՞նչ կար կաուց։
— Ոսկե մադնիք։
(տարբ. Քիշմիշ ու չիր)։
— Վի՞րն էր տանում։
— Խարս ու փեսին։
— Խարսն ու փեսեն դո՞ր ին նստուկ։
— Ոսկե թախտի վրեն։
— Ի՞նչ ին ուտում։
— Ոսլե վոիկ։
— Ոսպե վոիկ ո՞րն էր եփե։
— Քյաչալ Հադոն։
— Դո՞ր էր դրե։
— Բաց ակուշկեն։
— Ո՞րն ա կերե։
— Կարա փշիկ։
— Ա՛խ, կարա-փշիկ, ա՛խ կարա-փշիկ,
— Քո խերն ու մեր պաչեն քո թշիկ։

10. ՏԻՏՈՂԻԿ-ՏԻՏՄԱՐՈՂԻԿ

Տիտողիկ-տիտմարողիկ*
Ջուռնաթողիկ,
էփած ղաթեն,
Եղն ա վրեն,
Կճպճա (կպճպճա),
Ուտա էսի,
Խմա էսի,
Հլնի էսի։

11. ԼԽՏԻԿ ԹԱԹԻԿ

Լխտիկ թաթիկ, ջուր բեր,
Փլավ եփեմ, դու կեր,
Ես չեմ ուտի, դու կեր,
Լխտիկ թաթիկ, ջուր բեր։

12. ԽՆԱՄԻ ՋԱՆ, ԷԿԱ, ԷԿԱ...

Եկվորը.—Քա, խնամի ջան էկա, էկա։
Պատասխանը.—Այ, խնամի ջան հնչի՞ էկար։
— Քա խնամի ջան, ախչիկ ուզելու։
— Այ, խնամի ջան, ախճիկ չունեմ։
— Քա, խնամի ջան, մենք ահսել ենք։
— Այ, խնամի ջան, դո՞ր եք տեսե։
— Քա, խնամի ջան, Թ՛թու ջ՛րում։
— Այ, խնամի ջան, գլխին ի՞նչ էր։
— Քա, խնամի ջան, քիշմիրի շալ էր։
— Այ, խնամի ջան, ոտին ի՞նչ էր։
— Քա, խնամի ջան, կարմիր չստեր։
— Այ, խնամի ջան, վի՞ր կարուկն էր։
— Քա, խնամի ջան, Բաղդասարի։
— Այ, խնամի ջան, մշկին ի՞նչ էր։
— Քա, խնամի ջան, արծթե քյամար։
— Այ, խնամի ջան, ո՞րն էր շինե։
— Քա, խնամի ջան, զարգյար Կարոն։
— Այ, խնամի ջան, ի՞նչ ես բերե խարսիս
խամար։
— Քա, խնամի ջան, յաղմով պնդուկ։
— Այ, խնամի ջան, փեսեն հո՞ւր ա։
— Քա, խնամի ջան, դուսր խաղում ա...

13. ՎԱ՛Յ, ՎԱ՛Յ, ԳԵԼՆ ԵԿԱՎ

Վա՛յ, վա՛յ գելն եկավ,—ասավ բութը։
Որդո՞ւց եկավ,—հարցրեց ցուցամատը։
Սարից եկավ,—ասավ ջ'ոչ մատը։
Փախնենք էթանք, փախնենք էթանք,—ասավ
մադնամատը։
Վա՛յ, վա՛յ պսալիկ եմ, ճստլիկ եմ։
Ջրտեր չունեմ, իմա՞լ փախնեմ,—ասավ ճկութը։

14. Ա՛Յ ՔՉԻՐԻԿՆԵՐ...

Ա՛յ քուրիկներ, վա՛յ քուրիկներ,
Անոթի եմ, խաց եմ ուզում,—ասավ ճկութը։
Որ խաց չկա, ո՞րդեղի՞ց անք,—ասավ
մադնամատը։

* Այս խաղը խաղում էին հիմնականում ձմեռը։ Երեխաները հավաքվում էին բուխարու տակ, ձեռները դնում բուխարու վրա և պապը (մի հասակավոր մարդ կամ իրենցից ամենատարիքավորը) ասում էր հետևյալ ոտանավորը, յուրաքանչյուր տառը արտասանելիս իր ցուցամատը դնելով մի խաղացողի ձեռքին։ Պապը վերջին կսի-ն ասելիս, ում ձեռքի վրա մատը դնում էր, նա խաղից դուրս էր գալիս։ Այսպես ամեն անգամ կրկնվում էր, մինչև որ մնում էր մի խաղացող։ Պապը վերջին անգամ ասում էր՝ «Տիտողիկ-տիտմարողիկ»։ Ամեն բառը արտասանելիս մատը դնում վերջին երեխայի ձեռքին, մյուս բառն արտասանելիս՝ ճակատին։ Վերջին կսի-ն ինչի վրա որ դրվեց, նա էլ էր դուրս գալիս։ Ասենք թե մնում էր ճակատը. պապը հարցնում էր. «Էս գիշեր դու վի՞ր տունն ես քնել»։ Երեխան ասում էր իրենց բարեկամներից մեկի անունը։ Օրինակ՝ «Պապոնց տունն եմ քնել»։ Պապը և մյուս խաղացողները մնացած երեխայի ճակատին կտտացնում էին պապոնց տան անդամներին կոչելով, օրինակ՝ էնի պապիկը, էնի տատիկը, էսի քեռին, էսի քեռու կնիկը և այլն։

Աստված կտա, մենք էլ կուտենք,—ասավ չ̈ոչ մատը։
Բը, ո̈ր չտա՞,—ասավ ցուցամատը։
Դո̈ղնանք ուանք, գո̈ղնանք ուանք,—ասավ բութը։

Համա ո̈ր բութը ասավ գո̈գնանք ուանք, էն մեկել քուրերը (մատները) թափան ըթի վրեն, էնրան տփին, էնրան ափին, ո̈ր համ բութը կարճ մնաց, համ էլ խռովավ հիրան քուրերից, գնաց կ՛րաղ կայնավ։

ԱՌԱԾՆԵՐ, ԱՍԱՑՎԱԾՔՆԵՐ, ԴԱՐՁՎԱԾՔՆԵՐ

Աղիղ սրեր են ղայում, առնը թթխմոր էլ չկա։
Ալոյի քոլոզ Բլոյի գլուխ, Բլոյի քոլող Ալոյի գլուխ. յոլա յա տանում։
Ախար, ընղու փեշը մեշու էրեցուկ ա։
Ախ եմ անում՝ մուխը գագաթիցս ա հլնում։
Ախմախ գլոխը խեղճ ոդներին փորցանք ա։
Ախմխութենե իշին քյառի յա ասում։
Ախկաի ձեռը մե կառ̈ր խաց ա հնդե։
Ախճիկը ո̈ր կա անկղրել ձմերուկ ա։
Ախճկա ծամերն հերղեն են, համա խելքը կարճ։
Ախճիկը խլղի ճրաք ա։
Ախշարն ախշրքով, էնի հիըան խմելով։
Աձան խավը կչկչան ղըլնի։
Աղոթուկ իշի նման ա։
Արա ընձի, սորվի քեղի։
Ամը օր, պառվին հառավոա։
Ամռվա փուշը ձմեռվա նուշն ա։
Այարը հնդե փոըի ակ։
Անարուտ ղագ ա։
Անձի շալգկի խետ էլ յոլա չեթում ա։
Աջալն առավ հաշկն ու ղնաց։
Ասեգ թալիր՝ գեաին չէր հնգնի։
Ասողին լսող ա գեաք։
Աստված ագասա լպստրկի թափկեն։
Աստված աղաա էլ րեթարեն։
Աստված մարթու ո̈ր՝ ասլում ա, ասսը ձեռով ա ասլում։
Աստված հառեշ մարթի խելքն ա առնում, նո̈ը խոքին։
Աստված ո̈ր քոռ կ՚առկ՚ռին լսա, հոգսասրին ձուն գքա։
Աստված սարը աեսե, ձուն ղրեր ա։
Ասու առնելիքն ա։
Ասու եսիրն ա։
Արե ա, համա մեչն արուն ա։
Արևի րեըանը բովեր ա։
Արևս փիս աեղ ա մաե, ղու էլ ես գիղում։
Արգման, ղարե նման, ես քո նման, ղու մեր բո̈լո̈ք շան նման։
Արնի խեա մաե, խոքու խետ ղուրս գքա։
Արար խախուգ՝ մհանա կաըկուա։

Բախաավո̈ր իմ գլոխը։
Բալի լավ գործի իր հլնում, մեր հալը ի՞նչ գհլներ։
Բան ղի փախի, խաց ղի վագի։
Բանը բուրթ ա։
Բանը ո̈ր կա՝ էշ ա, որ քշես կէթա։
Բան ասեմ, թե բամրակ գղեմ։
Բո̈րրղնեկի ծաղիկն ես։
Բանվո̈րի լեսան գողծողն ա։
Բաքեկամացանք՝ բարեներարացանք։
Բար տվող ծառին քար շատ կթալեն։
Բաց րերնին փագ ու րալնիս չկա։
Բեղի ակռվն հնցա։
Բերնի գո̈լն ինչ ա, հըլը հիմցի։
Բերանս օղ կղբավ ասելով։
Բղի գլխին գոմփով կանել չհլնի։
Բճի րախտը կտուր ա հլնում։
Բորիկ ո̈տը հա էլ սոլկըի ղուռն ա։
Բոխին ու ճավիկ ձմեռն են լավիկ։
Բոյախանի կարաս խո չէ։
Բուրթը բարերաը կանա։
Բուրթը ղրեը ա՝ բամրակ ա գղում։
Բուրթը կնղե, հնղե գտոները։

Գեղ կա մե ծուռ ունի, մենք մե տուն ենք՝ իրեք ծուռ կա։
Գեղը ո̈ր կայնի, դերան կկողրա։
Գելն ամը օրի յա մսն գալում։
Գելն ու գառը հիրար խետ արածում են։
Գելն հնգավ օխճրի մեչ՝ վայ մեկի տիրոչ։
Գելի գլխին ավեգրան կարդացին, ասավ. թողեք էթամ սուրուն ղնաց։
Գիլի կ՚սմաթը հիրան ագմի աակն ա։
Գիլի բուն աղ ղրուկ մի՞ս։
Գիլից տամտգլգ չհլնի։
Գինում ե՞ս, էսի ինչ օձի կծուկն ա։
Գինում ե՞ս, ճարվում ա։
Գիշերվա էրազս խո չե՞ս։
Գիտունին մեկ ասա, անգետին՝ խաղար ու մեկ։
Գլխին տեղ արավ, ո̈գներին էլ ա ուգում աեղ անա։
Գլխի մեչը ո̈րթ կա։
Գյաղմ չքաշա, մաղմ կքաշա։
Գնա մեռի, հարի սիրեմ։
Գո̈ղը ո̈ր անեն հլնի, եղն էլ հերթսեն կխանեն։
Գոթութեն, չաարե արքայութեն։